

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 13.Gf.40.308/2025/8-I.

A felperes:

felperes1

(cím2)

A felperes képviselője:

Cenner Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Cenner Tibor ügyvéd)

(cím1)

Az alperes:

alperes1

(cím4)

Az alperes képviselője:

Dentons Réczicza Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Réczicza István ügyvéd)

(cím3)

A per tárgya: társasági határozat felülvizsgálata

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 7.G.42.762/2022/28-I. (2024. március 8.)

A fellebbezést benyújtó fél:

felperes (29. sorszám)

A csatlakozó fellebbezést benyújtó fél:

alperes (Gf.5. sorszám alatt)

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felek a másodfokú eljárással felmerült költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 240.000 (kétszáznegyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:35. § szerint 2019. szeptember 23-án indított keresetet az alperes 2019. augusztus 27-ei közgyűlésén meghozott 4., 6. és 7. számú határozatok (a továbbiakban: 4., 6. és 7. számú határozat) hatályon kívül helyezése iránt, amit a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Tpt.) 61. § (14) bekezdésére és a 77. §-ára alapított. Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 327.660 forint perköltséget. Megállapította, hogy a feljegyzett 154.000 forint illetéket a Magyar Állam viseli.

Indokolásában megállapította az alperesnél a közgyűlés időpontjában számításba vehető közvetlen és közvetett befolyási arányokat. A szavazati arányok megállapításánál a Ptk. 3:225. § (1) bekezdés alkalmazásával figyelmen kívül hagyta a saját részvényeket, ugyanakkor a Tpt. 5. § 84. pont szerint az 50%-ot meghaladó befolyási arányokat egészként vette figyelembe. Ennek eredményeképpen megállapította, hogy a cég4-n (a továbbiakban: cég4) keresztül név2 (a továbbiakban: V. J.) 11,7%, név1 (a továbbiakban: G. M.) 8,39%, név15 (a továbbiakban: N. Sz.) 4,89%, név3 (a továbbiakban: M. L.) 4,45% és név4 (a továbbiakban: M. K. B.) 4,45% befolyási aránnyal rendelkezett az alperesben. M. L. és M. K. B. befolyását egybeszámította. Ennek eredményeképpen arra a következtetésre jutott, hogy V. J. és G. M. rendelkezett az alperesben a Tpt. 61. § (3) bekezdés szerinti befolyás mértékével, akik részéről nem merült fel adat, hogy eleget tettek a Tpt. 61. § (1) bekezdés szerinti bejelentési kötelezettségüknek. Ennek következtében nem gyakorolhattak szavazati jogot az alperesben. Az elsőfokú bíróság azonban arra az álláspontra helyezkedett, hogy aránytalanul súlyos szankció, ha a közvetett befolyásszerző bejelentési kötelezettségének elmulasztása miatt a köztes vállalkozás sem gyakorolhatja szavazati jogot a céltársaságban, mert a köztes vállalkozásnak lehetnek további tulajdonosai is, akiket a tulajdonostársuk mulasztása miatt nem lehet megfosztani a szavazati joguktól. A szavazati jog megvonása legfeljebb akkor lehet indokolt, ha a közvetett befolyásszerző többségi befolyással rendelkezik a köztes vállalkozásban, és ezáltal önállóan hozhat döntéseket a köztes vállalkozás nevében. Miután egyik magánszemély sem gyakorolt többségi befolyást a cég4-ban, így az elsőfokú bíróság a fenti szabályok alapján nem látta indokoltnak a cég4 és rajta keresztül a bank1 (a továbbiakban: bank1.) és a bank5 (a továbbiakban: Zrt.) szavazati jogának megvonását. A

számítások alapján egyik közvetett befolyásszerző magánszemély sem rendelkezett az alperesben 25%-ot meghaladó befolyással, így nem volt rájuk alkalmazható a Tpt. 68. §-a.

Megállapította, hogy az bank1 2017. évi befolyásszerzésében érintett valamennyi takarékszövetkezet és a Zrt. is részt vett a közgyűlésen. Az összehangolt eljárásra tekintettel a Zrt. és az bank1-cég4 által birtokolt 47,7087% arányú szavazatot össze kell adni, a takarékcsoport többi tagjának szavazatával a Tpt. 65/A. § (1) bekezdés alapján, így a takarékcsoport összesen a szavazatok 89,7397%-át birtokolta. Ez azzal a következménnyel járna, hogy a Tpt. 5. § 84. pont alapján a takarékcsoport és az alperes közötti befolyási arányt egészként kellene figyelembe venni, ami azt jelentené, hogy a magánszemélyek ugyanolyan arányban gyakorolhattak befolyást az alperesre, mint a cég4-ra. Így valamennyi magánszemély megsértette volna a Tpt. 61. § (1) és (3) bekezdés szerinti bejelentési kötelezettségét, azonban ez sem járhatna azzal a következménnyel, hogy valamennyi köztes vállalkozást meg kellene fosztani a szavazati jogától. A magánszemélyek külön-külön nem gyakoroltak többségi befolyást a cég4-ban, és nem merült fel adat arra, hogy egymással összehangoltan jártak el, valamint arra sem, hogy a vidéki takarékszövetkezetekben valamilyen arányú befolyással rendelkeztek. A Tpt. 68. § szempontjából annak lenne jelentősége, hogy V. J. 25%-ot meghaladó befolyással rendelkezett a cég4-ban, így ebben az értelmezésben az alperesben is, de rajta kívül több más magánszemélynek volt 10%-ot meghaladó befolyása, ezért a Tpt. 68. § (1) bekezdés b) pont szerinti 33%-ot meghaladó befolyásszerzést kell vizsgálni, amely a peradatok alapján egyik magánszemély esetében sem áll fenn. Mindezek miatt az összehangolt eljárásnak nem volt jelentősége.

Utalt a 2013. évi CXXXV. törvény rendelkezéseire, amely központi irányítást írt elő a központi hitelintézetek számára, és a közgyűlésen a határozati javaslatok egy korábban elfogadott integrációs stratégia végrehajtását célozzák. Ez alapján a vidéki takarékszövetkezetek nem tekinthetők önállóan eljáró személyeknek, és nem merült fel peradat arra, hogy a 2017. vételi ajánlattételt követően történt-e olyan további befolyásszerzés, amely miatt újabb bejelentési vagy vételi ajánlattételi kötelezettségük keletkezett volna. A perben nem azt kellett vizsgálni, hogy a magánszemélyek megsértették-e a Tpt. rendelkezéseit, hanem azt, hogy volt-e ok a köztes vállalkozások és a vidéki takarékszövetkezetek szavazati jogának megvonására, amit nem lehetett megállapítani, ezért a közgyűlés határozatképes volt. Emellett az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a 6. számú határozatnál az bank1 és a Zrt. szavazata nélkül is teljesült a határozatképesség, míg a 7. számú határozatot a közgyűlés elfogadta volna az bank1 és a Zrt. szavazatának figyelmen kívül hagyásával is. A további – nem érdemi – határozatokra még a szabálytalanságok esetében is alkalmazni lehetne a Ptk. 3:37. § (3) bekezdést.

[3] A felperes az ítélet elleni fellebbezésében annak megváltoztatásával keresetének teljesítését kérte.

Kiemelte, hogy az elsőfokú ítéletben foglalt alapadatok és a számítási mód megegyezett a keresetben írtakkal, de az elsőfokú bíróság mégsem a jogszabálynak megfelelően számolta ki a befolyások mértékét. A keresetben szereplő összes tényt megállapította, és azt is, hogy 2 magánszemély megsértette a Tpt. 61. § által előírt kötelezettséget. Mégis úgy döntött, hogy figyelmen kívül hagyja a Tpt. 61. § (14) bekezdést. Ismét nem vizsgálta a végső tulajdonosok együttes befolyását az alperesben. Nem vizsgálta a cég4 befolyási arányának jogkövetkezményeit, így elmulasztotta megállapítani, hogy a 33%-os határt átlépve megsértették a Tpt. 68. §-t. Jögalap nélkül eltekintett az egyéni befolyásszerzők, a közvetlen és közvetett befolyásával érintett társaságok és a takarékcsoport minden tagjánál a Tpt. szankcióinak érvényesülésétől. A törvényi célokat eltérő módon értelmezve jogsértően

felülbírálta a jogszabályi előírásokat. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte V. J. tanúkénti kihallgatását.

Az elsőfokú bíróság lényegesen alacsonyabb egyedi befolyási mértéket állapított meg a végső tulajdonosoknál. A felperes részletesen előadta az általa helyesnek tartott számítást, és rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság alkotmányellenesen értelmezte a Tpt. preambulumát, célját és a törvénnyel védeni kívánt személyi kört. A Tpt. 61. § (14) bekezdés semmilyen megkülönböztetést nem tartalmaz a közvetett többségi, illetve a kisebbségi befolyásszerzőket illetően, így nem ad lehetőséget a szankciók szelektív alkalmazására. Ez a jogértelmezés a többségi és kisebbségi tulajdonok között is megkülönböztetést tesz a Tpt. 61. § tekintetében, és ellentétes az Alaptörvény 28. cikk utolsó mondatában megfogalmazott alapelvvel. A takarékné vállalatcsoport esetében is jogsértően értelmezte a Tpt. 61. § (14) bekezdés és a 65/A. § alkalmazhatóságát. Sérelmezte, hogy az ítélet elismeri a takaréknévvel rendelkező cégek viszonylatában a vállalatcsoporti jogállásukat, de ezt a jogi álláspontot indokolás nélkül nem viszi tovább a szavazati egybeszámításra és szavazatmegvonás alkalmazására irányadó jogértelmezésében. Így jogsértően elmulasztotta megállapítani a közös befolyás miatti közös szavazatmegvonás érvényesülését. A törvény és a takarékszövetkezeti közös szabályzat egyértelműen összehangolt részvényesi magatartási kötelezettséget ír elő a helyi bankok számára. Ennek ellenére nagyfokú figyelmetlenséget jelent az összehangolt részvényesi magatartás hiányát megállapítani. Összehangolt részvényesi magatartás elvéből kifolyólag és a törvény által létrehozott vállalatcsoport állapotából eredően is a szavazatok egybeszámítási kötelezettsége áll fenn. Az ítélet jogsértően mellőzte a cég4-kal szembeni befolyásszerzés kapcsán a Tpt. 61. § (14) bekezdés és a 77. § szankcióinak alkalmazását, és nem minden jogi személyt vett egyedileg figyelembe. Nem értékelte a cég4 első jogi személyének befolyási mértékét, csak a tulajdonosok egyedi befolyását állapította meg. A cég4 44,81%-os közvetett befolyással rendelkezett az alperesben, így Tpt. 61. §, illetőleg 68. § szerinti küszöbértéket is átlépte, de az ítélet ennek jogkövetkezményét nem vizsgálta. A cég4 tulajdonosok esetében az összehangolt magatartás bizonyítékát a cég4 alapító okirata igazolja. A tulajdonosok már korábban megállapodtak abban, hogy közös szándékukban áll új befolyás megszerzése, melyet a cégvezetés bármikor megtehet. Erre tekintettel a perbeli személyek befolyását mint összehangoltan eljáró személyeket össze kell számítani. Ebből következik, hogy a végső tulajdonosok együttes és egyeztetett befolyása alapján már az elsőfokú ítélet szerinti megállapítások esetében is alkalmazni kellett volna a Tpt. 77. §-t. Ez esetben is hibás az üzleti partnerek védelmére hivatkozó jogértelmezés, és az elsőfokú bíróság azzal is jogsértést követett el, amikor eltekintett a szankcióktól a teljes takarékné vállalatcsoporttal szemben.

[4] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet indokolása ellen irányuló csatlakozó fellebbezéssel nem érintett részben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen mellőzte V. J. tanúkénti kihallgatását, és az ítélet számítási hibái nem voltak érdemi hatással az elsőfokú eljárás kimenetelére. Kiemelte, hogy a felperes keresetében még azt állította, hogy a magánszemélyek alperesben fennálló befolyása megegyezik a cég4-ban fennálló befolyásukkal. Rámutatott, hogy a Tpt. 61. § (1) bekezdés alkalmazásánál a szavazati jog mértékének meghatározására vonatkozó szabályok eltérnek a Tpt. 68. § (1) bekezdés szerinti befolyásszerzés mértékének meghatározására irányadó szabályoktól, mert a Tpt. 61. § (14) bekezdés alkalmazásával kizárólag annak van jelentősége, hogy kapcsolódik-e a részvényekhez a létesítő okirat alapján szavazati jog. A cég4 alapszabályának 4.3. pontja szerint mind az 1008 db részvényhez egy szavazat tartozik, így 1008 darab részvényt kell figyelembe venni akkor is, ha azok egy része saját részvénynek minősül. Ebből az is következik, hogy a Tpt. 65/A. §-ban leírt számítási rend a Tpt. 61. § szerinti szavazati arány megállapításánál nem alkalmazható, ezért az alapszabály szerinti –

önmagában szavazatra jogosító – saját részvényeket is figyelembe kell venni a darabszámnál, míg M. L. és M. K. B. esetén nincs helye a szavazati arányok egybeszámításának. A helyes számítás alapján is legfeljebb az állapítható meg, hogy a magánszemélyek közül V. J. és G. M. rendelkezett a Tpt. 61. § (3) bekezdés szerinti küszöbértéket meghaladó közvetett szavazati joggal az alperesben. A Tpt. 68. § (1) bekezdés és a 65/A. § alkalmazásánál pedig nem volt olyan végső tulajdonos, akinek befolyása meghaladta a Tpt. 68. § (1) bekezdésében rögzített küszöbértéket. Az alperes hangsúlyozta, hogy a 61. § (1) bekezdés a részvényessel szemben támaszt tájékoztatási kötelezettséget, és ő az, aki a szavazati jogát nem gyakorolhatja. Ez a tilalom az egyéb cégcsoportbeli társaságokra és tulajdonosokra nem vonatkozik, ezért vitatta azt az állítást, hogy a Tpt. 61. § (14) bekezdés jogkövető jogalanyok szankcionálására is alkalmas, és ebben egyetértett az elsőfokú bíróság értelmezésével. Ezek a megfontolások értelemszerűen érvényesek a Tpt. 77. § tekintetében is. A közgyűlés akkor is határozatképes lett volna, ha a végső tulajdonosok állítólagos jogsértése miatt a szankciókat alkalmazni kellene (Ptk. 3:18. §). Utalt a 6. számú határozatra, amelynél az bank1 és a Zrt. nem szavazhattak. Kiemelte, hogy a felperesnek nem volt olyan kereseti állítása, hogy a takarékcsoport jogszerűtlen befolyást szerzett az alperesben. Ezt a felperes kizárólag az egyes magánszemélyekkel összefüggésben állította, akik állítása szerint a Tpt. 5. § (1) bekezdés 27. pont szerint minősülnek csoportnak. A felperes arra sem nyilatkozott a perben, hogy mely társaságok minősülnek a takarékcsoport tagjainak, ugyanakkor a szavazati arányoknál a Tpt. 61. § alkalmazása szempontjából a 65/A. § nem alkalmazható. A 2017. vételi ajánlat útján a takarékcsoport 86%-ot meghaladó befolyást szerzett, így nem lett volna képes 25 vagy 33%-ot meghaladó további befolyást szerezni. Ha nem szavazhatott volna, a határozatképességet is szavazati aránya figyelmen kívül hagyásával kellett volna megállapítani, amely nem érinthette volna a közgyűlés határozatképességét. A keresetben nem volt olyan állítás, amely szerint a cég4 jogsértést követett el, így az elsőfokú bíróság nem sértett jogszabályt azzal, hogy vele szemben nem állapította meg a Tpt. 61. és 68. §-ok megsértését, és azzal sem, hogy a cég4 befolyásszerzésénél nem alkalmazta a Tpt. 61. § (14) bekezdést a cég4 végső tulajdonosaival szemben, továbbá azzal sem, hogy a cég4 végső tulajdonosainak viszonylatában nem alkalmazta a Tpt. 65/A. §-t. A felperes nem állította a cég4 jogsértését, így nem kellett vizsgálni, hogy a cég4 jogszerűtlenül szerzett-e befolyást az alperesben. A felperes a keresetében nem állította, hogy a végső tulajdonos magánszemélyek összehangoltan jártak el. A kereseti állítás az volt, hogy az bank1, a bank5 és a helyi takarékszövetkezetek minősülnek összehangoltan eljáró személyeknek. A magánszemélyek egyébként a Tpt. 5. § (1) bekezdés 100. pont alkalmazásával nem minősülnek összehangoltan eljáró személynek csak azért, mert közös cégen keresztül befolyásszerzők. Ezáltal az elsőfokú bíróság nem sértett jogszabályt, hogy a magánszemélyek befolyási mértékeit külön-külön állapította meg. Az adott tényállás mellett az alperesek részvényeseivel szemben a szankciók nem álltak be a törvény erejénél fogva, így nem volt akadálya, hogy a közgyűlésen szavazati jogot gyakoroljanak, de ez nem jelenti azt, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelési jogot gyakorolt. A 4. számú határozat tekintetében a felperes által állítottak nem hatnak ki a határozatok érvényességére, a 6. számú határozat hatályon kívül helyezése a tranzakció érvényességét utóbb nem érinti. A 7. számú határozatnál pedig a közgyűlés határozott időtartamra választott új igazgatósági tagot. Miután a meghatározott időtartam már évekkal ezelőtt lejárt, így nem lehet észszerű oka a határozat hatályon kívül helyezésének.

[5] Az alperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, amelyben kérte az elsőfokú ítélet indokolásának megváltoztatását.

Indokai szerint a keresetet elutasító ítélet érdemben helyes, kizárólag az indokolás egyes részeivel szemben terjesztett elő csatlakozó fellebbezési kérelmet elsődlegesen az alábbiak szerint:

- a Tpt. 61. § (1) és a 68. § (1) bekezdések a részvényesre, azaz a közvetlen tulajdonosra telepítik a tájékoztatási és ajánlattételi kötelezettséget, így a keresetben nevezett magánszemélyek, mint közvetett tulajdonosok az alperes tekintetében nem sérthették meg ezeket a rendelkezéseket, mert az alperesnek nem részvényesei (a továbbiakban: 1. számú kérelem);
- a Ptk. 3:35. § szerinti társasági határozatok felülvizsgálata iránti perben a társaságban nem tag részvényes harmadik személynek az esetleges jogszabálysértő magatartása nem vizsgálható (a továbbiakban: 2. számú kérelem).

Mindezekből kiindulva a határozatképesség számítása során a saját részvényekkel és a közeli hozzátartozók számával kapcsolatos megállapítások szükségtelenek, amelyek mellőzését kérte azzal, hogy a per eldöntésénél cégiratoknak sincs jelentőségük, így azokat a döntés meghozatalánál nem kell figyelembe venni.

Másodlagosan az elsőfokú ítélet indokolásának megváltoztatását az alábbiak szerint kérte:

- az elsőfokú bíróság 17. végzése jogsértő, mert a felperes beadványaihoz csatolt cégiratok bizonyítékként nem voltak figyelembe vehetőek, és ekként a kereset annak bizonyítatlansága miatt is alaptalan (a továbbiakban: 3. számú kérelem);
- a Tpt. 61. § (4) bekezdésben rögzítettek szerint a szavazati arányok kiszámításánál nincs jelentősége a szavazati jog gyakorlásának korlátozására vonatkozó előírásoknak, így a saját részvényekkel összefüggésben a Ptk. 3:225. § (1) bekezdésben előírtaknak sincs (a továbbiakban: 4. számú kérelem);
- a Tpt. 61. § alkalmazásában a szavazati arányok kiszámításánál a közeli hozzátartozók szavazati jogosultságának mértékét nem lehet egybeszámítani (a továbbiakban: 5. számú kérelem).

Előadta, hogy a kereset elbírálása csak a társaság és a tag jogviszonyában megvalósuló jogszabálysértésekre terjedhet ki. A felperes a 30 napos szubjektív határidőn belül nem állított olyan jogszabálysértést, amely az alperes belső jogviszonyát érinti. A szankció kizárólag a jogsértő személyekkel szemben alkalmazhatók, és nem hatnak ki az alperes részvényesekre. A végső tulajdonosok részvényesi joggyakorlása és a szavazati jog kizárása csak olyan határozatoknál vizsgálhatók, amelyeknél a végső tulajdonosok részvényesnek minősülnek. Ennek nem mond ellent a Kúria hatályon kívül helyező végzésének megállapítása sem, mert a Tpt. rendelkezéseinek akkor van érdemi jelentősége, ha azt az alperes részvényeseinek magatartásával összefüggésben kell alkalmazni. A társasági határozat felülvizsgálata nem szolgálhat olyan magatartások, eljárások vizsgálatára, amelyek kívül esnek a társaság és a részvényes jogviszonyán. Jogszerűen nem bírálható el, hogy perben nem álló és nyilatkozatot tenni sem képes személyek más társaságokban fennálló részesedésének megszerzése jogszerű volt-e. Ebből következik, hogy a pernek nem lehet tárgya a tényleges tulajdonosok megszerzésének vizsgálata, megkerülve azok perben állását, nyilatkozattételi jogosultságát és az ő rendelkezésükre álló jogorvoslati fórumokat. Mindezek alapján az ítélet azért is jogsértő, mert indokolásában az elsőfokú bíróság érdemben vizsgálta a keresetben nevezett magánszemélyek állítólagos jogsértését, és azért is, mert az ítélet megállapította V. J. és G. M. részéről a Tpt. 61. § (1) bekezdés megsértését. A magánszemélyek nem részvényesei az alperesnek, és nem is voltak azok. Így a Tpt. 61. § és 68. § szerinti tájékoztatási és ajánlattételi kötelezettséget az alperes tekintetében nem sérthették meg. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság kiszámította a magánszemélyek befolyásának mértékét, és tévesen értelmezte a Tpt. 61. § (1) bekezdés és 68. § (1) bekezdés személyi hatályát.

A felperes által csatolt cégiratok azért nem voltak figyelembe vehető bizonyítékok, mert a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 220. § (5) bekezdés a) pont szerinti határidő eltelt, ezért az elsőfokú bíróság a Pp. 220. § (7) bekezdés alapján köteles lett volna figyelmen kívül hagyni, amelynek következtében a kereset a bizonyítatlansága miatt is alaptalan. Az alperes megismételte a fellebbezési ellenkérelmének azon indokait, hogy a Tpt. 61. § (4) bekezdés szerint a szavazati arány kiszámításánál nincs jelentősége a szavazati jog gyakorlásának korlátozására vonatkozó előírásoknak, így a saját részvényekkel összefüggésben a Ptk. 3:225. § (1) bekezdést nem kell alkalmazni, és nem lehet egybeszámítani a közeli hozzátartozók szavazati jogosultságának mértékét.

[6] A felperes csatlakozó fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet indokolásának a csatlakozó fellebbezéssel érintett részei helybenhagyására irányult.

Előadta, hogy az utólagos bizonyítás megfelelt a másodfokú bíróság és a Kúria határozataiban foglalt iránymutatásoknak. Az alperes tévesen értelmezi, hogy a jogszabályok csak a közvetlen tulajdonosokra telepítik a tájékoztatási kötelezettséget. Utalt a Tpt. 1. § b) pontjára. Kiemelte, hogy a Tpt. 61. § a törvényi célokra figyelemmel nem értelmezhető kiterjesztően. Álláspontja szerint az elsőfokú ítéletben foglalt számítási mód a Tpt. 61. § (1) bekezdést érintően is helytálló, a befolyásszerzés számítási módjára ebben az esetben is a Tpt. 65/A. § az irányadó. Nem helytálló az alperesnek az a hivatkozása sem, hogy harmadik személy jogsértése a társasági határozat megtámadása iránti perben nem vizsgálható. A Kúria kifejezetten emiatt a jogértelmezés miatt helyezte hatályon kívül a másodfokú bíróság ítéletét.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt a Pp. 358. § (5) bekezdés alapján jogerőre emelkedett rendelkezése.

[8] A fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés nem alapos.

[9] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés Pp. 370. § (1) bekezdésének korlátai között bírálta felül, és az érdemi döntéssel az alábbi indokok miatt értett egyet.

[10] A Pp. 170. § (2) bekezdés alapján a bíróság döntésére irányuló határozott kereseti kérelem mellett a felperesnek elő kell adni az érvényesíteni kívánt jogot a jogalap megjelölése útján [Pp. 170. § (2) bekezdés b) pont], az érvényesíteni kívánt jogot és a kereseti kérelmet megalapozó tényeket [170. § (2) bekezdés c) pont], az érvényesíteni kívánt jog, a tényállítás és a kereseti kérelem közötti összefüggés levezetésére vonatkozó jogi érvelést [Pp. 170. § (2) bekezdés d) pont], és a tényállításokat alátámasztó és rendelkezésre álló bizonyítékokat, bizonyítási indítványokat a Pp.-ben meghatározott módon [Pp. 170. § (2) bekezdés e) pont]. A jogi személy szervei által hozott határozat hatályon kívül helyezése a Ptk. 3:35. § értelmében arra hivatkozással kérhető, hogy a határozat jogszabálysértő vagy a létesítő okiratba ütközik, míg a Ptk. 3:36. § (1) bekezdés szerint a határozat hatályon kívül helyezése iránt attól az időponttól számított harminc napon belül lehet keresetet indítani a jogi személy ellen, amikor a jogosult a határozatról tudomást szerzett vagy a határozatról tudomást szerezhetett volna. A határozat meghozatalától számított egyéves jogvesztő határidő elteltével per nem indítható.

[11] A kérelem alapjául szolgáló okok megjelölésére is irányadó keresetindítási határidőre tekintettel ezekben a perekben a felperesnek a Pp. 170. § (2) bekezdés együttes alkalmazásával a kérelmet megalapozó tényekkel együtt a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésben írt határidőn belül a tényállítás és a kereseti kérelem közötti összefüggést is pontosan elő kell

adnia, és a bíróság kizárólag ennek korlátaí között bírálhatja el a keresetet. Ebből következik, hogy a felperes a perindítási határidő lejártát követően az eljárás későbbi szakaszában már csak a bizonyítékok és a bizonyítási indítványok tekintetében egészítheti ki a nyilatkozatait a Pp.-ben meghatározott módon [Pp. 170. § (2) bekezdés e) pont]. Az alperes a perfelvétel lezárásáig a 30 napos szubjektív határidő elmulasztására az érdemi ellenkérelmében nem hivatkozott, így a felperes Pp. 170. § (2) bekezdés a)-d) pont szerint előadott kereseti kérelmet meghatározó nyilatkozataira a Ptk. 3:37. § szerinti egy éves jogvesztő határidő irányadó. Erre tekintettel a felperes a kereseti kérelemben írtaktól eltérő tényekre és az állított jogszabálysértéssel összefüggő indokokra a keresetindítási határidő elteltét követően már nem hivatkozhat, ezért a másodfokú bíróság a keresetlevél, a 2020. február 24-én benyújtott 16. számú és 2020. április 6-án benyújtott 20. számú beadvány tartalmának figyelembevételével bírálta el a felperes fellebbezését.

[12] A felperes a keresetében azt állította, hogy közgyűlés egyáltalán nem volt határozatképes, mert az alperes a regisztrált 98.136.867 szavazatszámot képviselő részvényesek közül csak 3 részvényes 4.839.226 szavazatát vehette volna számításba. Állítását a Tpt. 65/A. §-ra alapította. Álláspontja szerint a takarékcsoport tagjai azért regisztráltak és szavaztak jogsértően, mert új végső tulajdonosok jelentek meg a cégcsoportnál, és ezzel átlépték a Tpt. 68. § (1) bekezdésben írt ajánlattételi küszöböt azáltal, hogy az egyik részvényes és a helyi takarékszövetkezeti bankok összehangoltan eljáró részvényeseknek minősülnek. Ezt azzal indokolta, hogy az MNB 2017. június 20-án jóváhagyta az összehangoltan eljáró bank1 Zrt. és 23 helyi takarékszövetkezeti bank kötelező vételi ajánlatát, mely sikeresen lebonyolódott, így az összehangoltan eljáró személyek az alperesben összesen 86,96%-os szavazati arányt szereztek meg. A magánszemélyek pedig azért minősülnek összehangolt magatartású, együttműködő és közös tulajdonosi szándékot megvalósító részvényeseknek, mert ugyanazon a cégen keresztül (cég4, bank1, cég3) gyakorolják az alperesben a befolyásukat.

[13] A másodfokú bíróság egyetért az alperes védekezésének azzal a részével, hogy a takarékcsoport 12 tagjának 2017-ben történő eljárása nem jelenti azt, hogy a perbeli közgyűlésen is összehangoltan eljáró személyeknek minősülhetnének. Az összehangolt eljárás meghatározó eleme az összehangoltan eljáró személyek hallgatólagos akarategységben is megvalósítható megállapodása. A Tpt. nem önmagában a részvénytserzéshez, hanem csak az összehangolt eljáráshoz fűz szankciót. Az összehangolt eljárás alapvető feltétele a részvényesek magatartásának hallgatólagos vagy kifejezett akarategysége, amely az érintett személyek magatartásának hasonlóságából, illetve egyezőségéből következtethető ki, és csak több együttes tény értékelésével valószínűsíthető, hogy a magánszemélyek és a 2017-ben lefolytatott eljárásban érintettek együttesen olyan személyeknek minősülnek, amelyek az alperesben történő befolyásszerzésre, irányításuk megszerzésére vagy vételi ajánlat megghiúsítására irányuló megállapodás alapján működnek együtt [Tpt. 5. § (1) bekezdés 100. pont]. A 2017-ben indult felügyeleti eljárás lezárult, míg a felperesnek az a feltevése, hogy pusztán a magánszemélyek befolyásszerzése révén az összehangolt eljárás a már lezajlott eljárással azonos ténybeli alapon megállapítható, a Tpt. 5. § (1) bekezdés 100. pontnak nem felel meg. Ebből következik, hogy a felperes értékelhető további tényállításának hiányában az elsőfokú bíróság indokoltan mellőzte a bizonyítást.

[14] Mindezekre tekintettel a felperes állításával ellentétben a takarékcsoport 12 tagjánál a Tpt. 65/A. § (1) bekezdés és a 77. § (1) bekezdés nem alkalmazható, így a közgyűlés határozatképességénél a 47,7087%-os szavazati jogukat számításba kellett venni, ezért nem helytálló a felpereseknek az az állítása, hogy a közgyűlésen csupán 3 részvényes vehetett részt a szavazásban 4.839.226 szavazattal.

[15] A fentiekhez képest a másodfokú bíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy a végső tulajdonosként megnevezett személyeknek a felperes által állított befolyásszerzésére tekintettel a Ptk. 3:35. § szerint fennállhattak-e a közgyűlési határozatok hatályon kívül helyezésének jogszabályi feltételei abban az esetben, ha az bank1 és a Zrt. a közgyűlésen nem szavazhatott volna.

[16] A Ptk. 3:35. § alapján indított polgári peres eljárásban a bíróság akkor helyezheti hatályon kívül a társasági határozatot, ha az jogszabálysértő vagy a létesítő okiratba ütközik. A hatályon kívül helyezésre egyrészt a határozat tartalmának jogszabályba vagy a létesítő okiratba ütközése (tartalmi hiba), másrészt olyan alaki vagy formai hiba vezethet, amelynél az eljárás szabálytalansága miatt a társaság annak jogszerű tartalmától függetlenül sem hozhatott volna határozatot (alaki hiba).

[17] A felperes a 4., 6. és 7. számú határozatok hatályon kívül helyezésének további indokaként arra hivatkozott, hogy az alperes a jelenléti íven olyan személyek regisztrációját is elfogadta, akiknek végső tulajdonosai az alperesben történt közvetett befolyásszerzésük folytán megsértették a Tpt. 61. § (1) bekezdés szerinti bejelentési és a 68. § (1)-(2) bekezdések alapján előírt ajánlattételi kötelezettségüket, ezért olyan személyek is részt vettek a szavazásban, akiket a Tpt. 61. § (14) bekezdés, illetőleg a 77. § alapján nem illetett meg szavazati jog. A felperes ezáltal nem a határozatok tartalmának jogszabályba vagy társasági szerződésbe ütközésére, hanem olyan alaki hibákra hivatkozott, amely az alperes jogszabályoknak megfelelő eljárását kifogásoló tényeken alapul.

[18] A Ptk. 3:257. §-ból következik, hogy az a részvényes is jogosult a közgyűlésen részt venni, felvilágosítást kérni, valamint észrevételt és indítványt tenni, akinek nincs a társaság belső jogviszonyát alakító szavazati joga, míg a szavazati jog nem a regisztráció elfogadásától, hanem a részvényesi jogállástól függ. Ha a társaság eljárásának szabálytalansága folytán a közgyűlés a határozatot eleve nem hozhatta volna meg (pld. nem szabályszerűen hívták össze a közgyűlést), az alaki hiba miatt a határozatok tartalmuktól függetlenül jogszabálysértőek. A felperes azonban a szavazatok számbavételét érintő szabályok megsértésére hivatkozott, amelynek a határozatok tartalmát érintő következménye nyilvánvalóan csak abban az esetben értékelhető, ha a jogellenesen számításba vett szavazatok miatt a határozatként minősített kisebbségi döntés ténylegesen nem minősül a társaság belső jogviszonyát alakító többségi közgyűlési határozatnak.

[19] A társaság belső jogviszonyát meghatározó joghatások a többségi döntéssel meghozott határozatokhoz, és nem a jelenléti ív, illetőleg a jegyzőkönyv tartalmához fűződnek, mert a jelenléti ív és a közgyűlési jegyzőkönyv a Ptk. 3:274. § és a 3:278. § (1) bekezdés által előírt feltételekkel szerkesztett olyan okiratok, amelyek csupán a döntések meghozatalának folyamatát tanúsítják a közgyűlésen történtek későbbi rekonstruálása céljából. Ha nem felelnek meg a Ptk. fenti rendelkezéseinek, ennek jogkövetkezményeit a közgyűlésen elhangzott nyilatkozatok tartalma alapján, a polgári jog szabályai szerint kell levonni. Ebből következik, hogy ha a jegyzőkönyv nem megfelelően tartalmazza a szavazati arányokat, de abból kétségtelenül megállapítható a szavazásra jogosult személyek által leadott szavazatok száma, a határozat meghozatalának megállapítása szempontjából kizárólag a szükséges szavazati arány elérésének van jelentősége.

[20] Az alperes közgyűlési jegyzőkönyve pontosan tartalmazta a határozati javaslatokra leadott szavazatokat, míg a szavazati arányok esetleges hibás feltüntetése az egyébként többségi szavazattal meghozott határozatok hatályát csak abban az esetben érinthette, ha az alperes olyan döntést is hatályosnak minősített, amelynél nem volt meg a társasági határozat meghozatalához szükséges szavazati arány.

[21] Az alperes védekezésére és a Kúria Gfv.30.044/2025/5. számú végzésére tekintettel ezért a másodfokú bíróság elsődlegesen a fenti szempontok alapján azt vizsgálta,

hogy a kereseti tényállítás szerint megjelölt személyek szavazati jogának esetleges jogszabálysértő számbavétele mennyiben érinthette a keresettel támadott határozatok hatályát. Ennek elbírálásánál figyelemmel kell lenni arra, hogy a Ptk. 3:18. § alapján a közgyűlés abban az esetben határozatképes, ha azon a leadható szavazatok több mint felét képviselő szavazásra jogosult részt vesz. A határozatképességet minden határozathozatalnál vizsgálni kell, és ha valamelyik tag az ügyben nem szavazhat, őt az adott határozat meghozatalánál a határozatképesség megállapítása során figyelmen kívül kell hagyni.

[22] A felperesek állítása szerint az 5 magánszemély befolyásszerzése folytán az bank1 és a Zrt. egyáltalán nem szavazhatott. Ebben az esetben a Ptk. 3:18. § értelmében a határozatképesség számításánál a szavazati arányukat figyelmen kívül kell hagyni. Mindez azt jelenti, hogy a közgyűlési jegyzőkönyvben foglalt nem vitás adatok figyelembevételével a közgyűlés határozatképességének számításánál az alperes valamennyi részvényeséhez tartozó 108.236.699 szavazatból le kell vonni az bank1 és a Zrt. 49.632.553 együttes szavazatát. Ebben az esetben a szavazatra jogosult részvényesek összesen 59.732.385 szavazattal rendelkeztek, így a közgyűlés a Ptk. 3:18. § szerint az bank1 és a Zrt. szavazatának figyelmen kívül hagyása mellett is határozatképes volt, mert azon a leadható szavazatok felénél (29.866.192,5 szavazat) több szavazatot (49.632.553) képviselő részvényes volt jelen. Ebből következik, hogy a felperes ebből az okból is alaptalanul hivatkozott arra, hogy a közgyűlés nem volt határozatképes, mert a Ptk. 3:18. §-ban előírt feltételek az bank1 és a Zrt. szavazati jogának esetleges hiányában is teljesültek.

[23] Ugyanez irányadó a felperes által támadott egyes határozatok meghozatalánál leadott szavazatokra is. A fentiek alapján a közgyűlés abban az esetben is határozatképesnek minősült, ha az bank1 és a Zrt. a magánszemélyek befolyásszerzése miatt nem rendelkezett szavazati joggal. Ehhez képest, ha a szavazatukat figyelmen kívül kell hagyni, a keresettel támadott 4. és 7. számú határozatok javaslatait a közgyűlés 49.632.552 szavazattal elfogadta, míg a 6. számú határozatot ugyanilyen aránnyal, több mint 99%-os többséggel szavazta meg. Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy nem helytálló a felperesnek az a hivatkozása, hogy az bank1 és a Zrt. szavazati jogának esetleges hiánya a meghozott határozatok hatályát érintette, míg a szavazatok számításba vételével kapcsolatos esetleges hibák – a jegyzőkönyv és a jelenléti ív tartalma, valamint a regisztráció folyamata – a fent ismertetett indokok miatt a határozatok érvényességét nem érinti.

[24] A Pp. 370. § (1) bekezdés szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, annak korlátai között gyakorolja. A Pp. 371. § (1) bekezdés b) pont alapján a fellebbezésben határozott kérelemként kell feltüntetni, hogy a határozat kifogásolt rendelkezését vagy részét a másodfokú bíróság mennyiben változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül. Ilyen korlátnak minősül – többek között – a felülbírálati jogkör alapjául szolgáló indokok kifejtése és – a jelen eljárást nem érintő kivétellel – a fellebbező fél által megjelölt anyagi és eljárási jogszabálysértés [Pp. 371. § (1) bekezdés d) pont]. Mindezekre tekintettel a fellebbezésben előadott anyagi vagy eljárásjogi jogszabálysértés, vagy az ezekkel összefüggő indokok tartalmi kifejtése meghatározza a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének kereteit és ezáltal döntésének korlátait is.

[25] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróságnak a keresetet elutasító ítéletét kizárólag a Tpt. által szabályozott korlátozások alkalmazásának hiánya miatt támadta (fellebbezés 2-3. oldal), amelynek részletes indokait is előterjesztette. A fentiek alapján másodfokú bíróság a felperes fellebbezését teljes egészében elbírálvá jutott arra a következtetésre, hogy a fellebbezéssel érintett kereseti tényállításokból levont következtetések alapján a felperesnek az 5 magánszemély befolyásszerzéséből levezetett keresete önmagában sem vezethet annak teljesítésére, mert a közgyűlés a Ptk. 3:18. § (1) bekezdés értelmében az bank1 és a Zrt. szavazati jogának figyelmen kívül hagyásával is

határozatképes volt, ugyanakkor a Ptk. 3:18. § (2) bekezdés alkalmazásával a keresettel támadott határozatok meghozatalához szükséges szavazati arányok alapján a határozatok az bank1 és a Zrt. szavazata nélkül is az alperes belső jogviszonyára hatályos döntéseknek minősülnek.

[26] A Pp. 341. § (1) bekezdés alapján az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre, azonban a bíróságnak a tényállás megállapításánál kizárólag azokat a tényállításokat kell értékelni, amelyen az érdemi döntés alapul [Pp. 221. § (1) bekezdés], ezért a keresettel érvényesített jogon alapuló határozott kereseti kérelem érdemi eldöntéséhez a bíróságnak a legkevesebb előfeltételezésen alapuló tényeket kell vizsgálnia, ugyanakkor olyan tényeket már szükségtelen tovább értékelni, amelyek elbírálása eltérő érdemi döntéshez amúgy sem vezethetne, és ez irányadó a fellebbezés elbírálására is. A fellebbezésben megjelölt jogszabálysértések alapjául előadott további tények (a magánszemélyek közvetett befolyásszerzésének aránya) elbírálása eltérő érdemi döntéshez nem vezethet, mert a meghozott határozatok a jogszabályoknak akkor is megfelelnek, ha az alperes a szavazatok számbavételénél a felperes által állított eljárési hibát vétett. Mindebből következik az is, hogy az elsőfokú ítélet indokainak részbeni megváltoztatása folytán is csak az állapítható meg, hogy a fellebbezésben előadott okok miatt az elsőfokú bíróság érdemi döntése nem jogszabálysértő.

[27] Az érdemben helytálló elsőfokú ítélet indokainak megváltoztatása folytán az elsőfokú ítélet indokainak megváltoztatására irányuló csatlakozó fellebbezés sem alapos, mert nincs érdemi jelentősége, hogy a Tpt. mely személyekre hárítja a bejelentési kötelezettséget (1. számú kérelem), illetőleg a perben álló személyeken kívül más személyek jogellenes magatartása mennyiben vizsgálható (2. számú kérelem). A felperes által benyújtott cégiratokat az érdemi döntéshez nem kellett értékelni (3. számú kérelem), és a másodfokú bíróságnak azt sem kellett elbírálni, hogy az alperes saját szavazatainak korlátozására és a közeli hozzátartozók szavazati jogosultságára irányadó szabályokat miként kell figyelembe venni (4. és 5. számú kérelem).

[28] A másodfokú bíróság a fentiek alapján a fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést teljes egészében elbírálván megállapította, hogy az elsőfokú bíróság érdemi döntése a fellebbezésben és a csatlakozó fellebbezésben előadott okok miatt nem jogszabálysértő, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján az indokok megváltoztatása mellett helybenhagyta.

[29] Mindezek mellett az elsőfokú bíróság a következő okok miatt sem hozhatott volna eltérő érdemi döntést.

[30] A felperes a Tpt. 61. § (14) bekezdésre és a 77. § (1) bekezdésre alapította a keresetet. A befolyásszerzésre és a tagok összehangolt eljárására épülő szankciók alapjául szolgáló jogszabálysértő magatartások elbírálása alapvetően az MNB hatásköre, amely hatósági jogkörben látja el a pénz-, tőke- és biztosítási piac felügyeletét [a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: MNB törvény) 45. § a) pont]. Az MNB abban az esetben is hivatalból jár el, ha nem ügyfélnek minősülő személy kezdeményezi az eljárását. Ez utóbbi esetben az eljárást kezdeményező személyt vagy szervezetet kérelmére kizárólag az eljárás megindításának és lezárásának tényéről, valamint az alkalmazott intézkedésről tájékoztatja [MNB törvény 47. § (2) bekezdés]. A felügyeleti tevékenységét helyszíni ellenőrzéssel, a rendszeres és rendkívüli adatszolgáltatásból származó adatok, a részére megküldött dokumentumok, valamint a hivatalosan ismert tények ellenőrzésével és nyilvánvalóan magas szintű pénzügyi szakismeretet igénylő elemzésével végzi [MNB törvény 48. § (2) bekezdés], emellett folyamatosan, többféle eszközzel felügyeli

a piaci szereplőket. Ezek egyike a felügyeleti hatóság nyilvántartásában szereplő adatok, amelyek változását nyomon követi, és a felügyelethez szükséges információk beszerzése érdekében az MNB törvény 39. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó szervezetek vagy személyek számára rendszeres vagy rendkívüli adatszolgáltatási kötelezettséget írhat elő [MNB törvény 48. § (3) bekezdés]. Ennek eredményeképpen a Tpt. 400. § (1) bekezdés g) pont alapján a felhatalmazása kiterjed arra is, hogy felügyeleti intézkedésként a nyilvánosan működő részvénytársaságban 5%-os vagy azt meghaladó befolyással rendelkező szavazati jog birtokosát meghatározott tartalmú rendkívüli adatszolgáltatás teljesítésére kötelezze, és a Tpt. 61. § megsértése esetén a részvényessel vagy a szavazati jog birtokosával szemben elrendelheti a tagsági jogok gyakorlásának felfüggesztését is [Tpt. 400. § (1) bekezdés o) pont]. Ez utóbbi intézkedések alapja, hogy az MNB a törvény 42. § c) pont szerint ellenőrzi a 39. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személyek és szervezetek információszolgáltatási rendszerét és adatszolgáltatását, az érintett személyt rendkívüli adatszolgáltatásra kötelezheti, és a hivatalból lefolytatott eljárásának eredményeként dönthet további intézkedésekről is.

[31] A polgári perben a felek szabadon rendelkeznek a jogaikkal [Pp. 2. § (1) bekezdés], a bíróság kérelem alapján jár el [Pp. 1. § (2) bekezdés], amelyhez kötve van [Pp. 2. § (2) bekezdés]. A bizonyítékok rendelkezésre bocsátása a feleket terheli, és a bíróság hivatalból csak akkor rendelhet el bizonyítást, ha a törvény megengedi [Pp. 276. § (2) bekezdés]. Az MNB hatáskörével szemben a polgári bíróság nem kezeli a piaci szereplők adatait, hivatalból nem járhat el, a felek indítványának hiányában nem kötelezhet adatszolgáltatásra perben nem álló személyt, emellett nem állnak rendelkezésére olyan, az MNB által hivatalosan ismert tények és ezek elemzéséhez szükséges elemző eszközök, amelyek segítségével a felügyeleti eljárásban vizsgálható tények valóságtartalmáról az érdemi döntéshez szükséges bizonyossággal meggyőződjön.

[32] Nyilvánosan működő részvénytársaság esetén – azon túl, hogy a közgyűlésre szóló meghívót a közgyűlés kezdő napját legalább harminc nappal megelőzően, a társaság honlapján kell közzétenni – a közgyűlést megelőzően legalább huszonegy nappal nyilvánosságra kell hozni az összehívás időpontjában meglévő részvények számára és a szavazati jogok arányára vonatkozó összesített adatokat, ideértve az egyes részvényosztályokra vonatkozó külön összesítéseket, valamint a napirenden szereplő ügyekkel kapcsolatos előterjesztéseket, az azokra vonatkozó felügyelőbizottsági jelentéseket, továbbá a határozati javaslatokat [Ptk. 6:372. § (3) bekezdés a)-b) pont]. A részvényeseknek ezért már a közgyűlést megelőzően lehetőségükben áll az MNB-nél felügyeleti eljárását kezdeményezni, ha olyan személy kíván szavazati jogot gyakorolni, akinek ezt a jogosultságát jogszabály kizárja. Az MNB pedig az érintettek bevonásával lefolytatott professzionális pénzügyi szakismeretet igénylő felügyeleti eljárásban hozza meg azt a döntését, amelynek figyelembe vételével és ennek eredményéhez képest a korlátozott lehetőségeket biztosító polgári perben eljáró bíróság a befolyásszerzéssel érintett személyek részvétele nélkül, de az ő szubjektív tudomásszerzésüktől vagy annak lehetőségétől függő hatállyal megállapítható mulasztás tényére alapítva [Tpt. 61. § (1) bekezdés] a Ptk. 3:36. § (1) bekezdés szerint indított perben is a jogszabályoknak mindenben megfelelő érdemi döntést hozhat.

[33] Ilyen eljárás kezdeményezésének hiányában a felperes sem a tényállítási, sem a Pp. 265. § (1) bekezdésből eredő bizonyítási kötelezettségének nem tud eleget tenni, már csak azért sem, mert a polgári bíróság a felek indítványaira korlátozott bizonyítási eszközök értékelésével hozható döntése nem feltétlenül áll összhangban az adott esetben hivatalból lefolytatható hatósági eljárás alapján ugyanebben a tárgyban meghozható döntéssel. Következik ez abból is, hogy az Alaptörvény 28. cikkében előírtaknak megfelelő értelmezés

szerint a jogbiztonság alkotmányos elvével nem áll összhangban ugyanazon tárgyban kialakult jogvita több eljárásban történő – esetleges eltérő tartalmú – jogerős eldöntésének lehetősége. A jogbiztonságot elsősorban az egyes jogintézmények kiszámítható működése garantálja, és a jogerős határozatok végrehajtásának kiszámíthatóságát nem biztosítja a párhuzamos és azonos tárgyú, de esetlegesen eltérő döntéshez vezető eljárások megindításának lehetősége.

[34] A kifejtett indokok alapján a felperes keresete azért sem teljesíthető, mert a rá háruló bizonyítási kötelezettségének a felügyeleti eljárás kezdeményezésének és lefolytatása eredményének igazolása hiányában nem tett eleget, így a Pp. 265. § (1) bekezdés alapján köteles viselni a bizonyítás elmaradásának következményeit, ezért a keresetet ebből az okból is el kellett utasítani.

[35] A felperes fellebbezése és az alperes csatlakozó fellebbezése eredménytelen volt, ezért a másodfokú eljárásban a meg nem határozható pertárgy értékre tekintettel a felek pernyertességének-pervesztességének aránya azonosnak tekinthető, így az ügyvédi munkadíjban felmerült másodfokú perköltségeiket a Pp. 83. § (2) bekezdés alapján maguk kötelesek viselni, míg a pervesztes felperes a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján köteles megfizetni az alperesnek a Kúria Gfv.30.044/2025/5. számú végzésében megállapított felülvizsgálati eljárási költségeket.

[36] A felperes személyes illetékmentessége folytán meg nem fizetett fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdés értelmében az állam terhén marad.

Budapest, 2026. február 18.

Dr. Pusztai Anita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bleier Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Balsai Csaba Zoltán s.k.
bíró